

забезпечення їх інноваційного розвитку та формування стабільних конкурентних переваг.

Стійкий успіх закладу охорони здоров'я залежить від наявності у нього унікальних ресурсів і організаційних компетентностей, якими досить впевнено можна вважати саме знання, а всебічний розвиток унікальності компанії є основою для пропозиції споживачам неповторних послуг.

Суттєві переваги, що базуються на знаннях, характерні для тих організацій, які знають щось, що забезпечує можливість синергізму знань, недоступну конкурентам, оскільки чим більшим знаннєвим ресурсом володіє організація, тим більше вона може його залучити. Залучені знання інтегруються з наявними в закладі охорони здоров'я для розробки унікального бачення і створення нових значимих знань, як імпульсу і базису динамічного інноваційного розвитку.

Для інноваційного розвитку закладу охорони здоров'я знання виступають дуже цінним ресурсом, який вимагає професійного ефективного управління.

Список використаних джерел:

1. Ефективне управління медичними закладами. Можливості МІС. URL: <https://euromd.com.ua/post-8164-efektivne-upravlinnya-medichnimi-zakladami-mozhливosti-mis>.
2. Данько В.В. Удосконалення системи управління закладами охорони здоров'я на інноваційних засадах. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. Том 30 (69). №2, 2019. С.103.
3. Чернов С.І., Боровий М. В., Запорожець Г.В. Знання як ресурс конкурентного розвитку організації. URL: <https://ojs.kname.edu.ua/area/article/download>

Христина ОЛІЯРНИК

здобувачка освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
обліку і оподаткування ЗУНУ Світлана СИСЮК

**ОРГАНІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО АУДИТУ В ЗАКЛАДІ
ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Адміністративна реформа, завдяки якій сформована сучасна українська система державного та місцевого управління, суттєво вплинула на усі соціально-економічні процеси та бюджетний механізм. В цій сфері відбуваються значні

кількісні та якісні зміни, які супроводжуються не лише використанням бюджетних коштів, а й вимагають ефективного управління усіма процесами. Управлінська функція щодо них реалізується на засадах застосування сучасних інструментів, а також вимагає постійного контролю. На цьому тлі актуальним є розгляд проблеми розвитку адміністративного аудиту, який уможливило виявлення недоліків, прорахунків і неузгодженостей та сприяє зниженню ризиків невиконання поставлених завдань. Вагомою складовою національної економіки, яка забезпечує здоров'я населення та профілактику захворювань є охорона здоров'я. Без перебільшення можна сказати, що саме вона в умовах пандемії та загострення різних загроз життю є видом діяльності, що практично визначає майбутнє будь-якої держави. Управління сучасною медициною перебуває на шляху до удосконалення й розвитку. Дієвим важелем у цьому процесі може стати адміністративний аудит. Наразі повного та якісного нормативно-правового забезпечення адміністративного аудиту в Україні не сформовано.

Свою чергою, в науковій думці проблематика адміністративного аудиту дискутується вже понад досить довго. Зокрема Т. Желюк стверджує, що «імплементация у вітчизняну практику стандартів фінансового контролю Євросоюзу вимагають розробки та впровадження у виконавчу систему органів влади науково обґрунтованої концепції аудиту адміністративної діяльності» [1, с. 50]. В організаційному плані найдієвішими важелями в процесі реалізації задуму з формування системи адміністративного аудиту загалом і в охороні здоров'я зокрема, важливо, перш за все, вирішити питання його регулювання. Слід зауважити, що останнє суттєво залежить від виду такого аудиту, зокрема, чи є він зовнішній чи внутрішній. Хоча, з іншого боку, вважаємо за доцільне визнати, що між обома має бути тісний взаємозв'язок, в тому числі визнання та розмежування на законодавчому рівні. При цьому якість обох видів аудиту визначається багатьма факторами, одним з найважливіших з яких – професійність аудитора [2, с.714].

На рівні закладу охорони здоров'я в умовах, коли адміністративний аудит на рівні держави не набув належного рівня реалізації, найбільш правильним рішенням буде розвивати аудит внутрішній. Щоб правильно організувати процес його формування пропонуємо дотримуватися певного алгоритму в питаннях реалізації завдання зі створення внутрішньої служби (оформлення в штат фізичної особи) аудиту:

1) Розробка програми формування та розвитку внутрішнього адміністративного аудиту (ідентифікація мети, завдань, форми (структурний підрозділ чи окрема особа-аудитор), відповідальних осіб, строків реалізації завдань, прописування фінансової сторони питання (фінансування, джерела коштів, обсяги коштів), оформлення кінцевого варіанту бізнес-плану функціонування підрозділу);

2) Узгодження завдань та бізнес-плану з керівництвом;

3) Прийняття рішення щодо доцільності формування системи внутрішнього адміністративного аудиту та оформлення відповідного документального забезпечення;

4) Призначення особи, відповідальної за впровадження адміністративного аудиту та надання їй відповідних повноважень;

5) Розробка відповідальною особою Плану з формування в закладі охорони здоров'я системи внутрішнього адміністративного аудиту;

6) Підготовка відповідальною особою Порядку проведення внутрішнього адміністративного аудиту, розробка посадової інструкції для аудитора (визначення його прав і обов'язків з обов'язковим урахуванням принципу незалежності);

7) Розробка регламенту щодо оформлення і подання результатів внутрішнього адміністративного аудиту та реалізації запропонованих заходів для поліпшення адміністративної діяльності (має бути розроблено механізм публічності, контролю за виконанням заходів і усуненням виявлених недоліків адміністративного, фінансового чи іншого характеру, встановлено відповідальність керівної особи за виявлені порушення, що призвели до неефективного використання ресурсного забезпечення закладу охорони здоров'я тощо).

Дотримання запропонованого порядку сприятиме ефективній реалізації завдання зі створення в закладі охорони здоров'я якісної системи внутрішнього адміністративного аудиту.

Список використаних джерел

1. Желюк Т. Адміністративний аудит як інструмент оцінки ефективності використання бюджетних коштів для виконання загальнодержавних програм. Світ фінансів. 2005. Випуск 2(3). С.50-60.
2. Khorunzhak N., Belova I., Zavytii O., Tomchuk V., Fabiaianska V. Quality Control of Auditing: Ukrainian Prospects. Independent Journal of Management & Production. 2020. Vol. 11. No. 8. P. 712–726. DOI: dx.doi.org/10.14807/ijmp.v11i8.1229.

Інна ОНИСЬКІВ

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри податків та

фіскальної політики ЗУНУ Святослав ГЕРЧАКІВСЬКИЙ

ПРАГМАТИЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Сталий розвиток будь-якого суспільства нерозривно пов'язується з молоддю, як найбільшою соціально активною та креативною ланкою, яка формує значний потенціал для подальшого розвитку країни в якій проживає. Саме на кожному історичному етапі розвитку і становлення держави, молоді люди є одним із визначальних генераторів політичного розвитку, соціальних перетворень, економічного зростання й впровадження інновацій.

Значну увагу основним засадам молодіжної політики в державі приділяли В.В. Барабаш, В.П. Бачигін, В.П. Борзов, А.С. Матвієнко, В.С. Плохій, І.О. Хохленков, З.Г. Зайцева, І.Д. Зверева, А.Й. Капська, Н.М. Комарова, С.В. Толстоухова, В.М. Бебик, М.Ф. Головатий, В.Є. Єленський, В.П. Перебенесюк, В.А. Ребкало, Н.Й. Черниш, В.М. Якушик, В.А. Головенько, О.А. Корнієвський, В.О. Кулік, М.Ю. Пашков, В.Л. Рябіка, В.М. Соколов та інші вчені та практики. Поряд з цим, потрібно констатувати, що проблематика реалізації молодіжної політики в умовах воєнного стану практично не досліджувалась, що викликає об'єктивну необхідність теоретичного обґрунтування означеної проблеми.

24 лютого 2022 року українське суспільство та молодь зокрема зіткнулися з неможливістю організації своєї щоденної діяльності, проведенням заходів, тренінгів, виставок, концертів та фестивалів, у зв'язку із заборонаю масових заходів та зібрань. Але молодіжні активісти не опустили рук та продовжили свою активну діяльність, багато з них кардинально змінили свої напрямки роботи, та почали займатися активною волонтерською роботою. Одним із напрямків волонтерської діяльності є надання допомоги громадянам, які постраждали внаслідок надзвичайної ситуації техногенного чи природного характеру, дії особливого періоду, правових режимів надзвичайного чи воєнного стану, проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення